

Milé sestry, milí bratři,

zdravím Vás v předvelikonoční době a čtu s Vámi z Janova evangelia, ze 14. kapitoly, 8. a 9. verš:

Filip mu řekl. „Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!“ Ježíš mu odpověděl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce.“

Všechno naznačuje, že už druhé Velikonoce budeme slavit v tichu domova. Možná to budou svátky pokojnější, bez velkých příprav a bez návštěv, ale radost z toho nemáme. Naši blízcí nám budou chybět. Všechno sdílené násobí emoce, sdílené radosti je několikanásobně více, sdíleného smutku mnohonásobně méně. Ovšem daleko důležitější, než naše vlastní prožitky v této době je utrpení těch, kdo mají těžký průběh onemocnění covidem, leží na jednotkách intenzivní péče a nemohou dýchat bez pomoci ventilátoru, plní obav o svůj život, nacházející se ve velkém ohrožení. Modlíme se za ně, za všechny. A mnozí mezi námi zůstali bez svých drahých, které zákeřný virus o život připravil.

Pieta s Nikodémem a J. Arimatejským
Bohuslav Reynek

Ač jenom na dálku, ale soucitně vnímáme jejich bolest a hluboký smutek z osíření. Myslíme i na všechny, kdo se o nemocné a ztrápené starají a už jsou po tak dlouhé době zcela vyčerpáni. V takovém klimatu budou i tyto Velikonoce. Ztichlé dny budou jít rány a s ještě větší intenzitou klást otázky Bohu nebo těm, kdo mu důvěřují a svou víru vyznávají. Je-li Bůh, kde je?

Ty otázky jsou vážné, protože je pronášejí lidé zranění a v ohrožení života. Bylo by arogancí je odbýt nějakou dogmatickou, třebaže korektní odpovědí. S pokorou říkáme, že nevíme, jenom věříme, a tak jak věříme, ze své důvěry vydáváme svědectví. Velikou pomocí je nám biblická zvěst. Dnes je to ta z rozhovoru Filipa s Ježíšem. Filip by chtěl, aby mu Ježíš ukázal Boha, aby ho viděl a už věděl jaký je a kde je a podobně. Ptá se tak, jak se ptáme my v této době. A Ježíš mu odpovídá. Není to odpověď přesnou definicí Boha, ani Boha zázračně nepřivolá, aby si ho mohli všichni obhlédnout. Ale také povýšeně a nezúčastněně neobejde tu otázku. Jen nasměřuje Filipův pohled směrem, kterým by si mohl odpovědět sám. Tak dlouho jsem s vámi a ty mne neznáš? Filip byl jedním z učedníků, chodil s Ježíšem a byl účastný mnohých kázání i zázračných činů, třeba proměnění vody ve víno, nasycení zástupů, utišení bouře na moři, také mnohých uzdravení z fyzických i psychických nemocí, slepoty, ochrnutí či malomocenství, dokonce vzkříšení syna vdovy z Naim nebo Jairovy dcery, podle Janova svědectví také vzkříšení přítele Lazara. Co jiného to bylo, než Boží vstupování do našich neblahých poměrů a spásné zvrácení nedobrého vývoje. Filip při tom byl. Co si odpoví? Poznal v tom Boha?

Dlouho je s námi. Trpěl, byl opuštěn a osamocen, týraný a ukřižovaný, vyčerpán a v bolestech zemřel, byl položený do hrobu a vstal z mrtvých. Až do konce a až za konec byl účastný lidského života, který není prostý bytostního osamocení, bolesti a smrti. Takový se dal člověku poznat. Takového jej známe. Vstupuje do všeho, co žijeme, a všeho našeho je účastný. Zůstává s námi v našem utrpení a v našem umírání. Jako nejbližší. Jako Bůh. Aby nás vším našim převedl. Někdy je to tak, že jsme uzdraveni, i jinak zachráněni, už na cestě mezi narozením a smrtí. Ale i tak budeme potřebovat doprovodit ještě dál. A to všichni, bez rozdílu, slabí jako silní, šťastnější i ti druzí, zdraví i churaví. Ani potom nás neopustí, zvláště tehdy. Vždy, ať dnes, zítra či až za horizontem našeho vnímání a dechu ho budeme znát. Už dlouho ho známe jako milujícího Boha. *Amen*

Drazí,

přeji Vám Boží požehnání a ochranu.

Mějte pokojné Velikonoce a nadějně výhledy pro všechno příští.

Každou neděli v 9.30 v této mimořádné době připravujeme na sborových stránkách www.koranduvsbor.cz online bohoslužby, bude tak i na Hod Boží velikonoční. Srdečně Vás zveme ke sledování.

Miroslav Hamari, farář

Dej nám moudrost, odvahu
pro dny obav, pro dny strastí,
s tebou jít i přes propasti,
dej nám moudrost, odvahu.

Dej nám moudrost, odvahu
pro pravdu se všeho zřící,
pamatovat na trpící;
dej nám moudrost, odvahu

Dej nám moudrost, odvahu
pro čas vezdejšího žití,
ať v něm naše láska svítí;
dej nám moudrost, odvahu.

Dej nám moudrost, odvahu
pro ty mnohé kroky malé,
Pane, zůstaň s námi stále.
Dej nám moudrost, odvahu

píseň 672

text: I. Spieckerová

D. Hájková

Z. Svoboda

foto Pavel Falítek

V postě

V slunném únorovém ránu,
tvrdém jako z porcelánu,
ptáče pod okny mi tiká,
volá srdcí zahradníka;
tiká tichem bez břehů,
úzkost po hladinách sněhu
neúprosných rozbíhá se,
rozpuštěná v táhlém hlase
osamělém... Velkonoce,
žel, jen jedenkrát jsou v roce,
nouze jest o vykoupení
větší nežli o chléb denní,
jehož nelze polykati
pro bolest, jež s vášní katí
hrdlo hladové nám svírá...
Pane, nedávej nám štíra,
dej nám aspoň drobty psíků,
rozhřejí se na jazyku,
který div se nevzňal kvíle...
Kraj jest jako vejce bílé
černě prožíhané stromy.
Kdy se skořápka rozlomí,
kdy jak poupě rozevře se,
jako zamrzlá tuň v lese,
a kdy ptáčeti, jež tiká,
ozve se hlas zahradníka,
který shodiv sních a plátna,
oděn v ran roucha brunátná,
náhle osvítí nám stezku
v dlani květem snu a blesku?

Bohuslav Reynek

Pieta III

Bohuslav Reynek

Korandův sbor

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Plzni
Anglické nábř. 13, 301 00 Plzeň

Telefon 377 327 073 (dopoledne)

číslo účtu: 4806101319/ 0800

www.koranduvsbor.cz

